

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor.
Negyedévre 2 kor. 50 fill. = Egyes szám ára 10 fillér

Felolós szerkesztő:
DR. FUCHS LIPÓT.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, Fő-utca 37-ik szám.
Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Drágaság.

(J.) Egy hónappal előbb örvendező szívvel irtuk lapunk vezető-cikkében, hogy a Gondviselés keze nem rövidült meg még a magyar irányában. Dús aratás ígérkezett, a kapás-vetemények nagy bőségére volt kilátás, a piaci árak — a hús kivételével — tetemesen leszállottak.

Sajnos, egy hónap alatt minden megváltozott; reménységünk eloszlott, bizalmunkat a csüggedés váltotta fel. Július tönkre silányított mindent, teremtett egy újabb inséges esztendő, mely, hogy feltétlenül rosszabb lesz elődjénél, az már most is kétségtelen.

A piaci árak rohamosan emelkednek. Az őszi-vetemény szinte hihetetlenül gyatrán fizet; a magúgy minőség, mint mennyiség tekintetében szárnalmas. A kapás-veteményeknek teljesen végük van, azokon már nem segít egy esztendő eső sem. A 2—3 méteresre felnyúlt tengeri-szár pusztán bámul az ég felé, melynek már nincs annyi esője, hogy e csupasz szárazakra csöveket varázsoljon. A burgonya összefonnyadt a földben, sokhelyütt rothadt; a káposztát és répát ellepte a féreg, elfonnyadva kesereg a troszkává kiégett, sovány földben.

Csak egy hónap — és minden megváltozott. A reménylett jobb

lét helyére az inség költözött be; rémes esztendő előtt állunk! Készletünk semmi, behozatalra ha számíthatnánk is, miből fedezzük a túl magas árakat? Hiszen koldusok vagyunk, nincs mire támaszkodnunk. Belviszályaink, az áldatlan politikai helyzet megbénította gazdasági erőnket is; bármerre tekintünk: vigasztalót sehol nem látunk. Az afrikai bolond hőségétől átégett föld nem fizette meg a földműves munkáját; a nagyobb városok élelmezését csak méregdrága árak mellett láthatja el úgy a hogy a vidék!

A kenyér és egyéb piaci termékek árával azonban még ha megbirkózhatnánk is erőink végső megfeszítésével, de legjobban megnehezíti a helyzetet a hús mértékelen drágasága. Marhaállományunk csekély, s mert takarmány valamivel több lesz, mint a múlt éven, a gazdaközönség nem hajtja föl eladásra a jószágot, de tartja tavaszra, mikor még a mostaninál is sokkal magasabb árt remél érte. A sertés-vész még mindig országos csapás; a sertéshús és zsír éppen kétszeres árára áll az öt év előttinek.

Élelmezésünkben pedig a hús és zsír viszi az elsőrendű szerepet. Ezek árának csökkentésére okvetlenül tenni kell valamit.

A budapesti mészárosok már 8 fillérral felemelték a hús árát,

követve a bécsi és berlini példát. S a pesti példa nálunk sem maradt sokáig utánozatlannal.

Azt elismerjük, hogy kevés lévén a piacra kerülő marhaállomány, a mészárosok is drágábban jutnak hozzá, mint rendes körülmények közt. Ezenkívül — kivált városunkban — oly hallatlan magas vágatási díjak és fogyasztási adók terhelik őket, hogy ezek az elsőrendű tényezői a húsárak botránnyos emelkedésének.

Pedig ezen lehet és *kell* is segíteni.

A város saját hatáskörében intézkedik a vágóhid díjai felett; tekintettel kell lennie a tanácsnak a mai tarthatatlan helyzetre s habár ideiglenesen is, de mérsékelni kell e díjakat. A fogyasztási adók egy részének leírását pedig kérni kell a kormánytól; van rá, a mai drágaságot tekintve, olyan jogunk, mint jégkár után az adó elengedése.

Nem mulaszthatjuk el ezekkel kapcsolatban fölhozni, — mert hiszen a tej is elsőrendű fogyasztási cikk — hogy a temesvári főkapitány e napokban néhány ezer liter tejet öntetett a Temesbe és néhány ezer koronával könnyítette meg a tejhamisító kufárok zsebeit. Miskolczon is példás intézkedéseket tett az alispán a fogyasztó közönséget kizsákmányoló kofák és kufárok megrendszabályozására s egyszerre

megvan a kívánt eredmény: a piac sokkal olcsóbb lett. Miért csak mi maradunk mindig hátul? Mit tett még a mi városunk hatósága máig ez ügyben? Mivel tudná igazolni, hogy védi a polgárság érdekeit a túlkapasok ellen? Pedig tennie kell valamit, mert aztán tesz a polgárság magáért még ő ellenük is. Sokszor feltettük már e kérdést, legyen válahára eredménye is a panaszoknak, különben magunk fordulunk oda, a honnan bizonyára orvosolni fogják a sérelmes állapotokat.

Csigamunka.

A Kassai-út kövezése.

A Kassai-út rendezésének terve hosszú vajúdás után megszületett. Évekig kellett várunk a tárgyalásoktól, üléseésektől, határozásoktól — egészen a munkálatok megkezdéséig.

De ezt a hosszadalmas copf-rendszert már régen megszoktuk sok minden üdvös eszme körül. És Eperjes — úglátszik — mindenáron stílszerű és konzekvens kíván maradni rendszerében.

A munkálatok megkezdésétől a befejezésig újra csak várunk kell hónapokon keresztül. A Kassai-út építése csigalassúsággal halad. Eperjes ezen kétségkívül legfogalmasabb útján az úttest több mint egy hónap óta el van zárva a közlekedés elől s így a forgalom lebonyolítása óriási nehézségekbe ütközik. Az út építésének a vállalkozóval kötött szerződés szerint még a múlt hónap végén befejezve kellett volna lennie és a vállalkozó minden napi

TÁRCA.

Álom.

Az erdőszél üde tisztásain
Virágot szedtek leánytársaim.
Egyik csokrot kötött víg dal között,
Másik gyorszárnú lepkét üldözött.
S vitte a szellő erdőn, réten át,
A sok bohó beszéd hangos zaját.
Ujjongtak ezer semmiség felett,
Tavasznak látva még az életet. —
Hogy más irány is van, mint völgybe le,
A ki sejté is — nem gondolt veie.

Csak én jártam a víg csapat nyomán
Elborongó lélekkel tétován
Visszhangra nálam kedvök nem talált,
Merengő tekintetem messze szállt...
Csak arra, arra! Hol a fénybe fenn
Őrök hó csillámlik a bérceken.
Sasok hazája legyen a hazám,
Ragyogjon tisztább léggör napja rám!
S míg sóvár vágyam mind továbbra vitt
— Eltiportam a völgy virágait.

Haikult a dal s a megrikkult csapat
Lepihent végre hús lombok alatt.
A sűrűből itt virágok helyén
Havmas, érett gyümölcs intett felém.
Kapszi kézzel belőle mind szakaszt, —
Tiltott vagy nem tiltott — ki bánja azt!

Csak fosztogassátok, — rövid a lét
Résen legyenek, hogyha tiltva ép!
Nem furdal téged lelkiismeret,
Még mámorodban is józan szerg!

Nem kellett maga az üdv kertje sem,
Tovább haladtam szóltan, csendesen.
S a mint utam a fordulóhoz ért,
Lánytársaim közül egy sem kísért.
A kékül kód távol ormok felett
Még egyre csalt, egyre hitt engemet...
Előre hát a zord ösvényeken,
Hol virág nincsen, gyümölcs sem terem!
... Köröttem csak nehény holló repült,
Hangjuk a szél zúgásába vegyült.

«Kár, kár» — ily gúnyolódás éle ért —
«Sok elfecsérelt íjú évedért...»
Elűzni őket visszafordulok,
De lomha szárnyuk már messze suhog.
S lázong büszkeségem: «Azért se kár!»
«Nagy célezt egy élet parányi ár!»
... Mind félelmesebb csendesség fogad,
Szürke fátylát bontja az alkonyat
S mikor lassan rám sötétedett,
Elértem a sóvárgott bérceket

Céljaim célját végre felelém, —
Óh, de alatt mi másnak képzelem!
Tisztább a léggör, ám rideg, fagyos, —
A pusztá szirttető jéggharmatos
S az élet árán szerzett pár babér
A völgy virágaival fel nem ér...

Fáradt lelkem vissza már nem talált,
Fásult közönnyel vártam a halált,
Körül mély csend... örök... nyugtotadó —
Slágy pihékben csak hullt, csak hullt a hó...

Korömo Lilly.

Kedvező szélben — papucs alatt!

— Tengerész-história. —

«Biffross»-nak hívták a hajómat —
mondá az öreg groggozó svéd, tág-
öblét kurtaszárú pipácskáját jobboldalról
balra csapva hatalmas agyarái között; —
«Biffross» nagyon szép hajó volt, négyezer
tonnás, szép hajó... Nor Köppingből
indultam útnak vele utoljára

— Utoljára?...
— Utoljára. De ön téved, ha azt hiszi,
hogy a «Biffross» tönkrement és én meg-
menekültem. Dehogy uram! Én mentem
tönkre és a «Biffross» menekült meg.

Az öreg svéd kivette agyarái közül
pipácskáját, felszemélt behúnyta, a másik-
kal meg benézett a pipa öblébe, aztán a
kisújjával kotorta ki az ott összerpérselő-
dött durva dohányt. E közben hallgattunk.
Aztán megint megkavarta groggját, húzott
belőle egyet és beszélt:

— Látom, csodálkozik rajta és nem
érti. Hát bizony furcsa dolog volt az,
sokan nevettek már rajta. De nevétséges

dolog is az nagyon, nagyon nevétséges;
majd útközben elmondom.

Az öreg svéd bárkás volt Christiániában.

Csinos kis bárka volt, melynek — mint
az öreg mondá — Gusztáv Adolf volt a
védőszentje. Az öreg idegeneket vitt bár-
káján kirándulásokra. Én is úgy jutottam
hozzá. Kinn a tengeren voltunk, a bárkát
seperte magával a kedves szél. Mikor már
jó ideje repültünk, hajósom szemei felé
térve kezét, nézett oda, a hol egy keskeny,
fakó vörös vonal jelölte a partot. Jó ideig
nézdegélt, aztán a pipával arra felé intett,
a merre nézett:

— Kitűnő groggot készítenek arra, ott ni!

— Lássuk!

Az öreg fejébe nyomta sipekáját, árbocai-
hoz ment s addig forgatta vitorláit, a míg
egyszerre a bárka hirtelen kanyarodással
a part felé fordult, feloldalra fektődött, hogy
két újjnyira volt a hajó széle a víz színétől
s úgy futott be a part felé.

Az a fakó vörös vonal pedig egyre nőtt,
szemlétoást változott át az a vörhenyes
vonal szakadékos, omlós tengerparttá,
melyen zöld lombok, vörös tetejű fehér
kisházak tarkáltak. Úgyes hajósom megint
a vitorlákon babrált s a part mentébe
kanyarodtunk s megálltunk egy kis ház
előtt, mely a partra könyökölt, s mely
előtt a víz néhány bárkát hímált.

késedelemért 600 kor. kötbért tartoznék fizetni. A vállalkozó azonban Nagykárolyban is úttestet épít és hogy azt szerződés szerinti időben elkészíthesse: elhanyagolja, késlelteti az itteni munkát, és a belügyminisztertől halasztást és illetve a kötbér elengedését kérte. Ez a kérelem fölülte méltánytalan, mert a vállalkozó ilyenformán a mi rovásunkra és bőrünkön akarja nagykárolyi késedelemét reparálni.

A munka lagymatag vezetése és csigalépésbeni haladása főként a munkások csekély számában leli okát. Ily lassú, vonatott előrehaladás mellett késő ősz lesz, mire a munka befejeződik. Az államépítészeti hivatal kiküldött ellenőrző mérnökének véleménye szerint az úttest legkedvezőbb esetben is csak szeptember hó közepén lehet kész.

Már pedig ez a nagymérvű és kizárólag a vállalkozó terhére rovandó késedelem rengeteg kellemetlenséget, zavart és bosszúságot okoz a város közönségének.

A város lakossága azonban e mizériákkal megbékél azon reményben, hogy a jövőben egyedüli sétahelyén pormentes, friss levegőt fog szívhatni. De addig is a Kassai-úton uralkodó állapotok tűrhetetlenek. Az út egy jó darabján a forgalom a házak előtti gyalogjárókon bonyolítottatik le. A kátyúkról, melyeket nem egy tört tengely sirat, nem beszélünk, úgyde mégis tűrhetetlen a hatóságok közönye az ott lakó és közlekedni kényszerülő közönség egészségével szemben, hogy egyetlen egyszer sem húzatja le a bokáját érő port, a mely valóságos felhőként borítja el az egész környéket. A város lovakat tart. Nem tehetné-e meg, hogy egy-két lajtot szerezzen be s azzal napjában egyszer-kétszer megöntözze az utat s így megteremtse a nagy pótdával terhelt polgárok tüdejét és szemét az emésztő portól?

A sétáló közönséget az útépítéssel járó szemét és zaj száműzte a Kassai-útról, egyedüli sétálógelyéről. Választás híján bemenekül most a Jókai-parkba. De csöbörből vederbe jutott. A Jókai-park valóságos porfészek. E mellett oly fukarul állítottak oda padokat, hogy bármikor látogatsz is oda, mindig azt kell tapasztalnod, hogy „nincsen számodra hely”. Erről is gondoskodni kellene „már”.

Az útépítéssel kapcsolatosan ismételtel utalunk arra, hogy most volna ideje egy régi nagy hibát jóvátenni. A bártfai vasút bevágása felett elvezető hidat az út teljes mértékére ki kellene szélesíteni és a régi, undok korlátot rendes vaskorlátal ki-

cserélni. Mert ha ez a híd ilyen állapotban marad, akkor el fogja csúfítani a nehéz ezresekbe kerülő, szép, új utat.

Szociálista gyűlés.

A szociáldemokrata-párt kassai pártvezetősége vasárnap a felvidék több helyén gyűléseket rendezett. Eperjesen is tervbe volt véve a népgyűlés. Az eperjesi szociálisták éltek is törvényben biztosított szabad gyűlékezési jogokkal és gyűléseiket bejelentették a rendőrkapitánynak. *Bánó Iván* rendőrkapitány azonban nem vette tudomásul az ártatlan gyűlést és betiltotta a tüntető körmenetet. A rendőrkapitány eljárásán igazán csodálkozunk.

A felebbezés folytán utólag zárt helyen mégis engedélyezett gyűlést; a Sörház-kertben tartották meg. Alkalmi szónokok, *Udvarhelyi Gyula*, élesen fakadt ki a rendőrkapitánynak a polgári szabadságjogot mélyen sértő eljárása ellen; majd a jelen politikai helyzetet foglalkozván, a kormány politikáját helyeselte. A független érzelmű közönség erre Apponyit, Kossuthot és a koalíciót éltette, majd rákezdett a Kossuth-nórára. A szónok így körülmények között kénytelen volt a szószekről lelépni. A tüntető körmenet rendőri tilalom folytán elmaradt. A NÉPSZAVA a gyűlésekről a következő tudósítást közli:

Az eperjesi párt szervezet vezetősége aug. 13-ikán népgyűlést és tüntető felvonulást akart tartani. A város rendőrkapitánya mindkettőt betiltotta. Mindazáltal a gyűlékezés színhelyén nagy néptömeg gyűlt egybe. A gyűlékezésre kijelölt helyen várva a történéseket. Fél hat órákor meg lett nyitva a gyűlés, hol *Hanusz* elvtárs kijelentette, hogy szónok nem jöhetett Budapestről a betiltás miatt. Egyben egy beérkezett határozati-javaslatot olvas föl, mely tiltakozik *Bánó Iván* r.-kapitány nem éppen józan észre valló eljárása ellen. Végül kijelenti, hogy a népgyűlést elhalasztják, mire a népszótól.

Szép hegyvidékünk emelése érdekében.

Lapunk már többször emelt szót Eperjes remek hegyvidékének a kultiválása érdekében, a minek első feltétele az, hogy érdeink mindenütt kényelmes sétatutakkal legyenek ellátva, a nagyobb távolságokban fekvő kirándulóhelyek pedig alkalmas jelzésekkel legyenek megközelíthetők. Széptető-egyesület-

tünkre — mely buzgósgának már sok jelét adta — igen sok vár még e tekintetben. Így pl. a savanyúvíz és borkúti, meg czemétei színes jelzések nagyrésze már lekopott a fákról; ezeket újra kellene festetni. Minthogy pedig e szép helyekre nemcsak egy-egy út vezet, meg kellene jelölni az összes utakat, úgy, hogy a kiránduló ne legyen kitéve az eltévedés veszélyének. Az eperjesi hegyvidék oly völgyes-dombos, annyira változatos terület, hogy a ki csak egyetlen úthajlásról választja meg az irányt, egész nap elbolyonghat az erdőben a nélkül, hogy kitalálna. Végül egy szenvedélyes sétáló ajánlotta a mi magunk s ez úton a széptető egyesület figyelmébe azt a tervet, hogy azon az írtáson, illetőleg fensíkon, melyről a Savanyúvízhez kell a völgybe leereszkedni, igen szép volna egy szerény *kilátó-tornyot* építeni. Az egész hegyvidéken nincs több ilyen hely, a honnan olyan szép *körkiallat* nyílnék, mint innen. Nemcsak a város és környéke, hanem — a mit más helyeken elrejtenek az erdős hegyek — a hegyentúli vidék is teljes színpompájában élvezhető innen. Valóságos panoráma, a milyent csak ritka város képes produkálni. Nem kételkedünk benne, hogy a kilátó-tornyhoz szükséges fát Eperjes város ingyen adományozná az egyesületnek.

Eperjes — nyáron.

Kánikulai elmélkedés.

Igazán nem telik valami különös kedvünk abban, hogy derék városunkról tolon-tonosan rosszat mondjunk, s nincs főbb óhajtatás szívünknek, mint az, hogy vajha az egekig dicsérhetnők e nemes város minden intézményét; de hát követjük a *Deák Ferenc* sajtó-paragrafusait, mely tudvalevőleg úgy szól, hogy *csak igazat beszélj*, és ennél fogva be kell vallanunk, hogy Eperjes nem valami kellemes tartózkodási hely sem télen, sem tavasszal. De legkevésbé nyáron.

Nem túlozunk, mondtam, hogy ha az egyiptomi tíz csapás után még egy tizenegyet is be lehetne igtatni, hát az okvetlenül így szólana: *toltsd Eperjesen a nyarat*. Pedig mennyien vannak, a kik bibliai átok nélkül is kénytelenek itt tartózkodni. S valóban csodálkozunk kell azon, hogy e sok derék ember szenved és panaszkodik már évtizedek óta, de semmit sem tett, hogy a nyár elviselhetőbbé váljék itt Eperjesen. De mi a

tennivaló? fogják kérdeni tisztelt szenvedő polgártársaink. Sok minden, oly sok, hogy egy rövidke cikk keretében szinte el sem lehet mind mondani.

Tehát elsősorban egy stilszerű szép, arnyas városi *park*, sétatér létesítése. Olyan, a minő minden nagyobb városban van. Nézzék meg például Kassa parkját. Vetekedik akármelyik világfürdő sétányával. S ugyan kérem intézzenek kérdést a kassaikhoz: képesek volnának-e ezt a gyönyörű sétányt nélkülözni, — elviselhető volna-e anélkül a nyár? Általános «nem» volna a felelet, pedig Kassa különben is tiszta és egészséges levegőjű város.

Hogy hol legyen ilyen park Eperjesen? Istenem, akárhol, csak ne messze a várostól. A modern kertészet csodákat képes létrehozni. Rövid néhány esztendő alatt létre lehetne hozni egy ilyen parkot.

Második kellék: egy nagy *uszoda* megteremtése. Az eperjesi, jelenlegi uszodában a fürdés nem élvezet, hanem — vergődés. Pedig egy jó uszoda nyáron valóságos istenáldás. Egészségi, szórakoztatási, üdülési szempontból kincset ér. És valóban kincset érő üzleti vállalkozás is. Alig volna ember, a ki egy kellemes és szép, nagy uszodától naponta távol maradjon. Miért nem csinálják meg tehát? Nincs technikai lehetetlenség! Debreczen egy szemernyi folyóvízzel sem rendelkezik s mégis óriási, nagy uszodája van.

De elég legyen a szitkozódásból. A kívánalmak — jól tudjuk — kívánalmak tognak maradni továbbra is; adjuk meg magunkat a sorsnak, tűrjünk és izzadjunk tovább rendületlenül.

HIREK.

* **75-ik évforduló.** Dicsőségesen uralkodó apostoli királyunk I. Ferenc József Ő Felsege aug. 18-ikán — pénteken — ünnepi születésének 75-ik évfordulóját. Ebből az alkalomból országzerte s így városunkban is ünnepi istentiszteletek tognak tartatni, melyeken a helyi állami és megyei hivatalos személyek testületileg vesznek részt. A helybeli r. kath. templomban az ünnepi mise reggeli 9 órákor veszi kezdetét, melyen a tartalékos tisztek vesznek részt. A gyakorlati ezen évben is táborig-mise lesz reggel 8 órákor a helyben állomásozó katonaság részére. Dr. *Valyi János* püspöknél délben díszbéd lesz. A tisztikar számára a tisztifélekedésben ugyancsak díszbéd lesz a király születésnapja alkalmával.

— Segítsen nekem uram, — elébb ihat groggot! — mondá a svéd s együtt vetették ki a horgonyt egészen a part mellett, a hol lankás volt s a hol a víz térdén alul ért az öregnek. Az ölében vitt a partra.

Fenn a kis házban három groggot vágott be az én emberem. A harmadikat félig hogy kiitta, megnyílt a szíve, meg a szája s beszélni kezdett. Akkor ígérte meg, hogy útközben elmeséli a «Biffros», meg az ő történetét.

Aztán, hogy megint visszavitt bárkájába s ledülttetett elnyűtt bőrökkel betakart deszka-padjára s azt mondta nekem, hogy — várjál! Kivezeté hajóját a nyílt tengerre, ott megint irányt változtatva futottunk be Christiánia felé.

Az öreg svéd odaült mellém. — Elmondom azt a bolond esetet; de ha nagyon nevet, ki ne forduljon a hajóból, mert a tengerbe esik...

Nagy humorista volt az én svédem, az északi népek kegyetlen, hideg humoristái közül való, a kik nevetve etetik meg a kánibálokkal elbeszéléseik — jobb sorsra érdemes hősét, a kik szívesen mennek tünkre, — hogyha abból néhány jó humoreszk-thémát sajtolhatnak...

Az én elbeszélőmnek egy vonása sem mozdult meg, a míg ezt a bolond esetet mondta el:

— Norr-Köppingből indultunk el május hetedikén nagy gyapjú-szállítmányal. Hajóm a Dinstag et Comp-é volt szállítmányostul, melyet Baltimoreban kellett kiraknom. Négyéves házas voltam akkor. Feleségem derék kicsi asszony, jó módú kereskedőnek a leánya. Fájt a szívünk, ha arra gondoltunk, hogy el kell válnunk, Isten tudja, mikor látjuk egymást. Norr-Köpping Baltimoretól hatheti út kedvező szélben, ott kétheti tartózkodás — nyolc hét, vissza, ha jó a szél, megint hat hét, az tizenhárom hét. Mit szól hozzá uram, a mikor az ember szereti a feleséget? Már pedig én szerettem. Hidegebb vérelem, mint önök szeretnek, de szerettem nagyon. Az elindulás előtt felmegyek a tőnőkhöz, a kié a hajó, hogy: uram — elvinném magammal az asszonyt is. A tőnők előbb nem akarja, aztán enged, bár csak sosem engedett volna. Így hát az asszony velem jött; két kis szobánk volt a hajón.

— Gyerekünk nem volt... elfértünk. Nagyszerű volt az út. Kedvező szélben repültünk Baltimore felé, már húsz napi út a hátunk megett volt, mikor bemegyek az asszonyomhoz, hát kérem — ő ott ül a diványon és azt mondja, hogy nagyon unalmas ez az út; Baltimoreba. Hát igaz, hogy a tájék nem valami változatos: víz meg ég mindenütt, de hát, ha oda kell

menni. Meg akartam békéltetni az asszonyt, megkérdeztem, mit szeretne csinálni, hogy mulasson... Volt uram, fürdő is a hajón, hadd fürdjön meg. Képzelve csak, mit mondott, hogy ő szeretne Honoluluba menni. Honoluluba?... Nevettem rajta, ő bosszankodott; azt mondta, hogy látja már, hogy nem szeretem. Nem e? Akkor aztán mit tett az asszony? elkezdett hízelegni, simogatta borostás államát, arcomat. Én csak azt mondtam, hogy ne tréfáljon, az nem lehet. Nem lehet?... Annál inkább vágyakozott Honoluluba. Mikor a hízelgés nem használt... sirni kezdett, erre én kimentem a szobából, ott hagytam; egy jó idő múlva visszamegyek hozzá, hát kérem, ott fekszik a földön ájultan. Megijedtem, hogy megölte magát, mert mindig olyan bolondos volt... máig is olyan. De nem ölte meg magát, csak elájult. Magához téríttem. És első szava Honolulu volt, — ugye megyünk Honoluluba?

— Hogyne édesem, hogyne; azzal felélt és azt mondta, menjünk a parancsnoki hídra. Fölmentünk a hídra s akkor ő odaült az iránytű elé és addig nem nyugodott, míg el nem térítettem a hajót. És képzelve, egész napokig állott az iránytű előtt, hogy nem csaljuk-e meg. Mikor nyolc hét múltán Honoluluba értünk, az asszony

azt mondta, most már nem bánja, csináljak, a mit akarok! Honoluluból Baltimore megint három hét volt; mire oda értem, volt mit hallanom!... Hol jártam eddig, mit csináltam?... A vége az volt, hogy elcsaptak. Nem mentem én már vissza Norr-Köppingbe, de megvertem a feleségemet és azt mondtam, hogy ő tudja, — most mit tegyünk. Volt egy kis pénzünk, idejöttünk Christiánia, itt kerestem állást. Egy ideig nem kaptam. Vettem magamnak egy kis hajót, ezt e és most itt járok, hol ide, hol oda. Az asszony most még nagyobb Harpia, mint volt, meg aztán már nem is fiatal... Nem is tudom, mit mondok majd, ha észreveszi, hogy groggot ittam...

A vén svéd ezzel elmondva a «Biffros» s az ő történetét, hátra ült a hajóba, kezébe kapta a két evezőt, hogy még gyorsabban repüljünk hazafelé s nagy erővel evezett. Igaza volt — alig értünk a kikötőbe, méter magas hullámokat vert a tenger. Az öreg csak öt idegen hajólegénytel tudta a horgonyokat kivetni. A «Gusztáv Adolf» pedig tancolt a hullámokon s a közben recsegett ropogott.

A «Biffros» volt kapitánya rövidszárú pipáját rágva, mérgeesen ment haza s törte a fejét: hogyan tagadja le a három groggot.

* **Kinevezések.** Az igazsági ügyvivő ifj. *Bercselyi* Jenő törvényszéki aljegyzőt a kassai kir. tábla kerületében törvényszéki jegyzővé nevezte ki.

Ő felsége Hazslinszky Géza, volt lemeszi kir. járásbíró, a kir. Kúria tanácsjegyzőjét, *Lányi igazságügyminiszter vezéret,* a szekszárdi kir. törvényszék elnökévé kinevezte.

* **Berendelés.** Az igazságügyminiszter *Irányi* Géza gálszécsi járásbírói albirót a kassai ítéltáblához tanácsjegyzőtől rendelte be.

* **Esküvő.** *Körtvélyessy* Dezső dr., eperjesi törvényszéki bíró, aug. 15-ikén esküdött hűséget a Deák-téri ágostai evang. templomban *Kormos* Matildnak, *Kormos* Alfréd, a MAGYAR PÉNZÜG ÉS A MAGYAR KERESKEDŐK LAPJA felelős szerkesztője leányának. Az esketési szertartást Horváth Sándor, a budapesti ág. ev. egyház lelkesze látta el.

* **A Vörös-klastrot** és az azzal kapcsolatos birtokot az eperjesi gör. kath. püspökség 2.200.000 koronáért eladta. A vevők dr. *Hartmann* Elek és br. *Luzsánszky* Félix, kik a szerződést aug. 11-ikén írták alá Eperjesen.

* **Tűz Sóváron.** Sóvárt ez évben sem kímélte meg a vöröskakas, mely majdnem minden évben több házat elhamvaszt Sóváron. Hétfőn a déli órákban félreverték a harangot. Sóvár északi részén, a hol a cigányok laknak, tűz ütött ki. A tüzet sikerült hamarosan eloltani. Mindössze négy ház égett le.

* **Cirkusz.** Wilson cirkusza néhány nap óta előadásokat tart városunkban a közönség pártfogása mellett. A szereplők mind egyikét ügyességéért dicséret illeti meg.

* **Aszfalt.** Lassú lépésekben halad az aszfaltozás ügye a megvalósulás felé. A szakosztály legutóbbi ülésén tárgyalta az aszfaltozás kérdését, illetve azt, hogy melyik vállalkozó cég pozícióját ajánlja a közgyűlésnek elfogadásra. A szakosztály hosszú eszmecsere után elhatározta, hogy a *Neuchatel Aszfaltozó Részvénytársaság* ajánlatát fogja a legközelebbi közgyűlésnek elfogadásra ajánlani.

* **Táncmulatság.** Az eperjesi Rákóczi-kör kedden délután saját helyiségében táncmulatságot rendezett. A táncmulatság úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben igen sikertelt.

* **A Lőcsé-úti vashíd** elkészítése tárgyában hétfőre volt a versenytárgyalás kitűzve. Összesen 8 zárt ajánlat érkezett be, melyek kizárólag a híd vasszerkezetének szállítására vonatkoznak. A hídhoz szükséges beton- és építési munkálatokra vonatkozólag *egyetlen egy ajánlat sem érkezett* be. Az ajánlatok tanulmányozás céljából *Bretz* városi építészek kiadattak.

* **Orvosok gyűlése.** A Sárosvármegyei Orvos-szövetség aug. 10-ikén tartotta meg rendes közgyűlését. Ezen elnöknek újjálag dr. *Mosánszky* Titusz, és alelnöknek dr. *Csatáry* Ágost lett megválasztva. Titkár és jegyző dr. *Gallotsik* Sándor lett, mivel dr. *Holénia* Gyula, elfoglaltsága miatt, visszavonhatatlan leköszönt ezen tisztségéről. Pénztáros dr. *Duschnitz* Sámuel maradt. A választmányban változás nem történt. Kiválóbb határozatai a közgyűlésnek, hogy a Szövetség a lassan haladó vízvezetékünk létesítését, mint az egészségügyre igen fontos tényezőt, hivatalánál fogva szorgalmasan fogja. A jövő rendes közgyűlés 1906. június második felében fog *Bártfafürdőben* megtartatni.

* **Kalvária-út—utca.** A Kalvária-út háza néhány nap óta ezzel a jelzővel ékesek. Minden házon ott van az új tábla, egyes távolásokban pedig a hivatalos jelzőtábla is, a következők szöveggel:

•IV. kerület. Kalvária-út—utca. Sokat gondolkodtunk felőle, hogy mi lehet ennek az új elnevezésnek a nyitja, de nem tudtuk kisütni. Mert hogy létezik út és létezik utca, azt tudjuk. Rendszerint a szűkebb, rövidebb közlekedési vonalakat hívják utcának, a tágasabbakat, messzebbvezetők pedig útnak. Így pl. a Kassai-út méltó erre a névre terjedelménél fogva, míg a Csatorna-utcat alig nevezhetnők útnak. Hogy azonban ugyanaz az út-vonal út is legyen, meg utca is: ez fából vaskarika. Ilyen joggal a Fő-utcat így nevezhetnők: Fő-utca-tér, a Jókai-teret meg így: Jókai-tér-utca. Nem tudjuk, minő cél vezette az elkeresztelőket, de hogy a magyar nyelv gényusa nem tartotta emez aktusnál a keresztelő-vánkost: az bizonyos.

* **Levéltárak átvétele.** E napokban városunkban járt *Maróthi* Rezső, a m. kir. országos levéltár kezelő főigazgatója, hogy a régi eperjesi kerületi tábla levéltárát átvegye a kir. törvényszéktől. A levéltár átvételének előmunkálatai azonban még nem haladtak annyira, hogy az átvétel tényleg eszközölhető lett volna. *Maróthi* Rezső megtekintette a m. kir. Kolégium levéltárát is.

* **Lassúbb utazás — több pénzért.** Folyó évi május 1-seje előtt a Kassáról reggel 8 órakor induló budapesti gyorsvonathoz olyan csatlakozásunk volt, hogy 50 perc alatt ugyanabban a vagonban Kassáig jutottunk. Hangsúlyozzuk, hogy ugyanabban a vagonban, mert Kassáig bement az egész vonat, tehát Eperjes-Kassa közt átszállás nem volt. Május 1-seje óta a reggeli gyorsvonathoz csatlakozó vonat menetideje nem 50, hanem 70 perc. Elindul ugyanis Eperjesről 7 óra 20 perckor, Aboson van 7 óra 55 perckor. Ott vár 17 percig, az utasoknak ki kell szállniuk — kivéve az egyetlen eperjes-budapesti közvetlen kocsit, mely rendszerint tele van — azután beszállnak az Abosról 8 óra 12 perckor induló oderbergi gyorsvonatra és 8 óra 30 perckor Kassára ér az utas. Tehát 20 perccel tovább utazik, átszáll — és még többet is fizet, mert azon a címen, hogy Abostól Kassáig gyorsvonatot használ, Eperjesről Kassáig gyorsvonati jegyet kell az embernek váltania, vagyis 1 kor. 60 fill. helyett fizet 2 koronát. Nem hiszünk, hogy most, midőn e feltűnő szabálytalanságra felhívtuk a kassa-oderbergi vasút igen tisztelt igazgatójának a figyelmét sokáig keljen várni a közönségnek a kérdés méltányos megoldására.

* **A bártfai ügy epilógusa.** A bártfafürdői Park-klub ellen a PESTI HIRLAP-ban megjelent közlemények miatt *Bálint* Dezső, a Klub alelnöke, fegyveres elégtételt kért *Bischitz* Bélától, a közlemények szerzőjétől. A pisztolypárbaj szigorú feltételek mellett a nagykovácsi erdőben kétszeri golyóváltással, 25 lépésnyi távolaságból, öt-öt lépés avanszsal. Segédük *Bischitz* részéről dr. *Guthi* Soma és dr. *Kovács* Jenő, *Bálint* segédei pedig *Keszthelyi* Ernő és *Ferenczy* Pál voltak. Párbajorvosok gyanánt szerepeltek: dr. *Rácz* István, dr. *Erőss* Béla és dr. *Erkel* Lajos. A párbaj vértelen volt. Utána *Bischitz* kijelentette, hogy cikkeit közérdekből írta, de *Bálint* személyét sérteni nem akarta. A felek erre kibékültek.

* **Törvényt sértő körjegyző.** *Nemes-sanyi* Gábor eperjesvidéki körjegyző úr ügylátszik nem nagyon veszi tudomásul a vármegye rendeleteit, mert dacára, hogy Sárosvármegye közgyűlésén kimondta, hogy a tisztviselőkné megtiltattik még az önként fizetéstől is az adót elfogadni s a kir. adóhivatalokba beszo-gáltatni — a nevezett körjegyző úr rendes adószedéseket tart s a behajtott, illetve beszedett adókat a kir. adóhivatalba be is küldi. Ügylátszik, a körjegyző úr büzgalmáért jutalomra aspirál. A törvény-

hatóság megadhatná neki a jutalmat — de a megérdemelt!

* **Vásár-áthelyezés.** A kereskedelmi miniszter 51.906—V. számú rendeletével megengedte, hogy Sárosvármegye *Zboró* községének aug. 26. és okt. 28-iki országos vásárai aug. 25-ikén, illetve október 30-ikán tartassanak meg.

* **Hajójegyek Amerikába.** Fiuméből Newyorkba legközelebb következő gyorsgőzök indulnak: «Pannonia» augusztus 24-ikén; «Ultonia» szeptember 7-ikén és «Slavonia» szeptember 21-ikén. A nagy kényelemmel berendezett oceánjárók a hajóstársaság nagy gondot fordít az utasok élelmézésére. A hajójegy árában bennfoglalatik: az utasnak Fiuméba való megérkezése napjától a hajóindulásig való teljes ellátás Fiumében és teljes ellátás a hajón. A Központi Menetjegyiroda (Budapest) és *Székla* Emil kivándorlási meghatalmazott Sárosmegye területére (iroda: Eperjes Kassai-út 20/a.) a belügyminiszter rendelete értelmében az útlevelell ellátott kivándorlónak ad hajójegyet, ennél fogva a külföldre előleget küldeni nemcsak fölösleges, hanem kockázatos is, mert az onnét érkező hajójegyet, levelet és nyomtatványt a megfelelő belügyminiszteri rendelet értelmében, a hatóságok minden egyes esetben elköbozzák.

* **Meglopott csendőrhadnagy.** Ha a cipészek meztől járhatnak, mért nem lehetne akkor a csendőrt is meglopni? Így elmélkedhetett az a furfangos, de eddig ki nem derített zsebmetsző, a ki a legutóbbi hetivásár alkalmával *Stenszky* Lajos m. kir. csendőrhadnagynak arany óráját láncsal együtt ellopta. A csendés rendőrség nyomozza most a szemtelenül vakmerő tolvajt, de az iddigiék után ítélve, a tolvaj keze ügyesebb volt, mint a rendőrségé.

* **Főhívás a vidéki poétákhoz.** Sok, gyakran valóban értékes tehetségű ifjú el szeretszőrva szép hazánk vidéki városaiban, ám ezeknek a tehetsége legtöbbszörre csak szunnyadozik, mert nem találak utat, módot, alkalmat és tért arra, hogy lelkük gondolatainak és érzelmeinek kifejezést adhatván, azokat érvényre juttathassák. Valamint a rózsabimbó is csak a napsugár hő csökjaira bontja ki illatos szirmait, míg az árnyékban szunyadozván, elhervad a nélkül, hogy pompájában gyönyörködhetünk volna: úgy a költői szív és lélek is csak akkor nyitja ki ábrándjainak tarka virágait, ha a nyilvánosság napsugara körülcsökölta azoknak bimbóit; míg az ismeretlenség homályos árnyékában azok is elhervadnak. Arra kell tehát törekednünk, hogy ezek, a nagy világ előtt még ismeretlen tehetségek virágainak bimbói a nyilvánosság verőfényében megfűződve, nyissák ki szirmaikat. Fölkérjük e célból a vidéki poétákat, küldjék be válogatott költeményeiket *Ketszés* Gyózd címére (Szarvasgede, Jobbágyi: Nógrád vm), a ki vállalkozott arra, hogy e költeményeknek legszebbjeit «Szétszórt virágok» címen egy vaskos kötetben összegyűjtve, kellő számú előfizető jelentkezése esetén kiadja. Buzgólkodjunk tehát, hogy e vállalatot siker koronázza, hisz ez tagadhatatlanul nevezetes irodalmi esemény volna, a mely ezideig páratlanul áll a maga nemében. Kérjük a költeményeket melőbb, de legkésőbb szeptember 20-ikáig a fenti címre beküldeni s a bírálat tudatása céljából egy-egy válaszbélyeget mellékelni. Kéziratokat nem küldünk vissza.

* **Fegyver a gyermek kezében.** Sok bajnak és szerencsétlenségnek volt már kútforrása a gyermek kezébe adott fegyver. Sok szülő büszke arra, ha csemétéjének vállán puskát lát. Az utóbbi időben is sok, gyakran még rövidnadrágos gyerek vállán látunk nem egyszer 9 mm.-es flobert-puskát. A fiatal gyerekek töltött fegyverrel hancuroznak a mellékutcákon lövöl-

döznek a szabadon. Felhívjuk erre az illetékes hatóság figyelmét. Jobban tennék a szülők, ha egy kis olvasásra, komolyabb foglalkozásra szorítanák csemetéküket!

* **Állatkiviteli tilalom.** A sertésveszének Ausztriába történt behurcolása miatt a sertéseknek Ausztriába való behozatala jelenleg tilos: Sárosvármegye alsó-tarcai, felsőtarcai, makoviczai, síroakai, szekesői és tapolyi járásából, valamint *Bártfa*, *Eperjes*, *Kisszeben* városokból.

* **Egyéves önkéntesek folyamodásai.** Az egyévi önkéntesek folyamodásait idáig a legbonyolultabb eljárással lehetett elintézni. A ki önkéntesi sorba került, szaladgálhatott hónapokig; folyamodásához számtalan írást kellett hozzacsatolnia. A honvédelmi miniszter most a közös hadügyminiszterrel egyetértőleg egyszerűsít az eljárás. A rendeletben, a mely tegnap érkezett le a törvényhatóságokhoz, kijelenti a miniszter, hogy változatlanul hagyja minden tekintetben az 1839: VI. t.-c.-nek az önkéntességi jogról való rendelkezéseit, csupán az önkéntességi folyamodványok felszerelésére vonatkozólag rendeli el a következő lényeges módosításokat: 1. A belépti bizonyítványt a születési és illetőségi bizonyítvány mellékelésével jegyzőkönyv pótolja, a melyet minta szerint állítanak ki. Ha a belépő részéről elkötvetett bármily büncselekményt az önkéntesi jogot kétségessé teszi, a jegyzőkönyv az előjáró katonai parancsnoksághoz terjesztendő elő, mely e fölött testületileg határoz, elutasítás esetén pedig a jegyzőkönyvben foglalt kérvény felett a közös hadügyminiszter a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg dönt. 2. Az államköltségeknél két tanú aláírása kell a jegyzőkönyvhöz; se apai, se gyámi hozzájárulás nem kívánatik. E rendeletet megküldték a katonai parancsnokságoknak és a honvédkiegészítő parancsnokságoknak.

* **Az eperjesi múzeum.** *Mihalik* Józsefet, a kassai múzeum érdemes igazgatóját — mint értesültünk — Eperjes városa meg akarja hívni a célból, hogy az itt megnyitandó múzeum tárgyait rendezze. Egyelőre a múzeum megalakításához csak a jó szándék és a műtárgyak sokasága, valamint a bőven kínálkozó helyiség volna meg. Igaz, hogy mindezt már elég is volna a múzeum melőbbi létesítéséhez — másutt. Nálunk azonban a városi és megyei hatóság igen nehezen mozdul meg tértelenségéből és rendszerint csak utolsónak csatlakozik a közönség mozgalmához, a melynek élére kellene állania.

* **Gombamérgezés.** *Vörösalma* községben — mint tudósítónk írja — tizenkét munkásember hirtelen mérgezési tünetek között megbetegedett. A gyorsan előhívtott dr. *Propper* Izidor kissebeni orvos valamennyi beteg gombamérgezést konstataált. Az idejekorán alkalmazott orvosi segély a megmérgezett emberek életét megmentette.

* **A somosi vízierő-központ** építésének ügye ismét egy jelentékeny lépéssel jut közelebb a megvalósuláshoz. A *Svinkavölgy* részletes műszaki felvételei a vármegyei alispántól nyert előmunkálati engedély alapján jelenleg folyamatban vannak s ezen kiterjedt munkát *Fischer* Géza mérnök vezetése alatt, *Dieter* János mérnök, inženýr-assistens, *Szőcs* Jenő, *Sissovich* József és *Méhes* László mérnökök végzik a megfelelő segédcszeméllyel. Mint értesültünk, az építési tervek alapján az építési munka vállalatba adását célzó versenytárgyalás még ez év novemberében iratik ki, úgy, hogy az építés 1906. év februárjában veszi kezdetét és az egész mű 1907. évi május elején lesz üzembe helyezhető. A mű építését négy budapesti nagy-pénzintézetből álló szindikátus finanszírozza és így a költségek biztosítva lévén, vármegyénk lesz hazánkban az első, mely ilyen erő-központtal fog birni.

* Szabad a levelezőlap előoldalára írni. Nagyon sok kellemetlenséget okozott már a közönségnek és sok munkát a postatiszteknek az, hogy a levelezőlap előoldalára eddig nem volt szabad közleményt írni. Vörös László kereskedelemügyi miniszter most véget vetett ezen sok kellemetlenségnek, mert mai rendeletével megengedte, hogy ezentúl már a levelezőlap előoldalára is szabad közleményt írni. Különösen a képes-levelezőlapoknál előnyös ez a rendelet, mert a képet nem kell az irással elrontani. Kötelességévé teszi azonban a miniszter a postatiszteknek, hogy figyelmeztessék a közönséget azon körülményre, miszerint a nemzetközi postaszabályok szerint a levelezőlapok külföldi közleményeket feljegyezni általában tilos. A mennyiben tehát a rendeltetési ország postája a címoldalra írt közleményvel ellátott levelezőlapot portóval terhelne meg, panaszt e miatt a feladó nem emelhet.

SPORT.

* Football-mérkőzés a K. J. S. E. és az E. T. V. E. között. Aug. 15-ikén, kedden délután tartotta a Kassai Jogász Sport-Egylet s az Eperjesi Torna- és Vívó-

Egylet nyári csapata reváns-mérkőzését. Az eredmény 2:9 volt, az E. T. V. E. javára. A játékot az eperjesiek szíjjel kezdik s a labda ügyes pass-játékkal *Dojsák*hoz kerül, a ki nyíltabes lefutással lövi a kassai kapuba. Az eperjesi csapat főlénye azonnal kitűnt, mely főlényt az egész játékon át megtartották. A játék állandóan a kassai mezőn folyik s ha nagyritkán áttörnek is a kassaiak a csatár- és fedezet-sort, *Dahlström* és *Antal* hátvédek bravúros védelmén megtörnek a kassaiak támadása s így *Krizs* kapuvédnek ritkán akad dolga. Az ötödik percben *Spitz*hez kerül a labda, — a ki az eperjesiek egyik legújabb játékosa s a ki célszerű dirigálásával s egyszersmind kitűnő s gyakorlott játékkal nagyban hozzájárult az E. T. V. E. eme fényes győzelméhez, — kicselezve az ellenfél csatár- és fedezet-sorát, egy biztos rugással a labdát *Wunsch*nak adja át, a ki a második goalt szerzi meg csapatának.

Az Eperjesi Torna- és Vívó-Egylet kitűnő összjátéka eredményezte a további goalok sorozatát, melyet remek pass-játékkal szerzett a csatársor; különben a csapat minden egyes tagja jó volt. A csatársor teljesen megfelelő, *Dojsák* és

Wunsch szélső csatárak bármily előkelő csapatban megállnák a helyüket. A fedezet sorban kitűnő volt *Spitz* center, a ki nagyon meglátszott, hogy fegyverezett s kitűnő játékos, s az E. T. V. E. sokat nyert vele. A jobb-szélső fedezet helyén inkább szerettük volna látni *Grüsz*t, mert *Nádas* kay még kezdőjátékos s bizony a csapat leggyengébb embere volt. *Dahlström* még mindig megállja helyét; jó hátvéd, a ki biztos rugásával s önzetlen és kitartó játékkal a csapatnak hasznára válik. Antal igen szépen védett s jelenleg ő a csapat egyik legjobb játékosa. *Krizs* kapuvéd nyugodtan és ügyesen véd, bár bravúros védelmét most nem igen mutathatta be, mert dolga nem akadt. A játék menete különben általában élénk volt s meglátszott az E. T. V. E.-en a szorgalmas training. Hozzájárult a győzelemhez a megszokott pálya, a mely a kassaiak hátrányára volt, a mennyiben ők homokos pályán játszanak. A kassaiak vereségét eredményezte az összjáték hiánya is, mely különösen a megbontott csatársornak tudható be s így a kassaiak közül leginkább egyéni játékkal tűnt ki *Stepanko* szélső csatár és *Palásthy* fedezet. Feltűnő gyengének láttuk ma a kassaiak egyik legjobb játé-

kosát, *Majort*, a ki az első félidőben mint hátvéd bizonytalan védelmét erőszakosságával akarta helyreállítani. A második félidőben center-csatárt játszott s ekkor érvényesült is játéka, mely egy gyönyörű lövéssel a kassaiak második goalját eredményezte. Az E. T. V. E. igyekezett is minél fényesebb eredményt elérni, hogy a multkori csorbát kiköszörüljék, s így az önző játéknak nyomát sem láttuk. Meglepő volt a csatár- és fedezet-sor összjátéka, úgy, hogy a hátvédeknek beadott labdái *Spitz* továbbításával mindig illő helyre jutottak. Különben a csapat majd minden tagja kitett magáért s csak ez önzetlen összjátéknak köszönheti az E. T. V. E. a mai reváns-mérkőzésnek fényes eredményét.

Mi örülünk, hogy az E. T. V. E.-nek jó lecke volt a multkori vereség s szorgalmas trainingjével fényesen kiköszörülte a régi dicsőségen ejtett csorbát, s ezzel legjogosabb aspiránsa lett a legközelebb kiírandó Felsőmagyarországi football-bajnokságának.

Bíró Polgár S., a M. A. F. C. tagja volt.

Kiadja a szerkesztőség.

Ingyen! kapja saját életnagyságú fényképét, ha

WERTHER J.-nél EPERJESÉN
20 koronáért bevásárol.

Közlegő üzletfeloszlátás miatt az összes árúk leszállított áron kaphatók.

Különösen figyelmébe ajánlom a t. vevőközönségnek **képkeret-műhelyemet.**

5359. úgyszám.

Árverési hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy Neuwirth Jakab fanagykereskedő, budapesti lakos megkeresése folytán *Imbach Salo* felsősziléziai gleiwitz-i lakos, késedelmes vevő veszélyre és költségére 33,000 (harmincháromezer) kubikláb *Jegényefából ácsolt gerendák* a helyszínén *Héthárs* község vasúti állomásán folyó 1905. évi *augusztus hó 19.* — *tizenkilencedik napján délutáni 3 óra*kor készpénzfizetés mellett nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adni.

Eperjes, 1905. évi augusztus hó 12-ikén.

(P. H.)

Acz Vilmos s. k.,

min. dr. *Herczogon Árpád* eperjesi kir. közjegyzőnek a kassai kir. közjegyzői kamara 180/1902. sz. rend. végnyével kirendelt helyettese.

Jövedelmező mellékkereset

500—6000 koronát havonta kereshet meg nálunk minden hivatású egyén, a ki törvényesen megengedett állam- és nyeresémsorsjegyeknek részletfizetésre való eladásával szándékozik foglalkozni. — Ajánlatok intézendők:

Fővárosi Váltóüzlet-Társaság
= ADLER ÉS TÁRSA céghez =
BUDAPEST, V., Nagykorona-utca 13.

Eperjes határában fekvő **rét**
10,000 □-öl kiterjedésű
első minőségű **eladó.**
szabad kézből egészben vagy részben

Ügynökök kizárva! = Cím a kiadóhivatalban.

Kirándulók figyelmébe!

A zborói várba, a Rákóczi-kastélyhoz, a zborói száz hársfához kirándulók legjobban és legolcsóbban étkezhetnek

Kral Károly vendéglőjében = Zborón.

Társasbédék, lakomák rendezése elfogadtatik.

STEHR D.

antiquarium, könyv- és írószerkereskedés

EPERJESÉN.

Az összes helybeli tanintézetekben használható

tankönyvek

új és antiquar állapotban már a mai naptól kezdve kaphatók.

Használt tankönyvek — használhatóságra való felelősség mellett — féláron árusítatnak.

Van szerencsénk a nagyérd. közönség becses tudomására hozni, hogy a kassai BAUERNEBL-féle kitűnő

Koronasört

naponta frissen töltve, palackként 24 fillér árban minden mennyiségben házhoz szállítjuk. Palacksörben *havi abonement*-ot is elfogadunk, naponta házhoz szállítva a sört.

Teljes tisztelettel **Gellért Testvérek,**
Bauernebl-féle sörraktár

WILSON

Magyarország legnagyobb, vizmentes ponyvával fedett **VARIETÉ-**

CIRKUSZA

Eperjesen a Vásártéren.

1500 személyre kényelmesen van berendezve.

Előadás este fél 9 órakor — rendes helyekkel.

Úgy az esteli, mint a délutáni előadásnál **fellépnek a társulat elsőrendű tagjai.**

Szünetek alatt a bolondos Auguszt fogja a nagyérd. közönséget mulattatni.

Mindennap tartatik előadás. Műsor a cirkuszban.

Helyárak: Zártszék 1.60 f. I. hely 1.20 f. II. hely 80 f. III. hely 60 f. Karzati állóhely 30 f. Diákok igazolvánnyal, 10 éven aluli gyermekek s katonák örmesterig fizetnek a zártszéken 1 k., I. helyen 80 f., II. helyen 60 f., III. helyen 40 f. Karzati állóhely 20 fillér.

Minden vásár- s ünnepnap 2 előadás.

Kegyes pártfogásért esedezik

WILSON

Varieté-cirkusz igazgató és tulajdonos.

Weitzenhoffer Bernát

= vízvezetési berendező Iglón. =

Elvállal mindennemű

vízvezetékek berendezését

szivattyúk, házak, nyaralók, majorok, gyárak, tégláégetők víz-ellátására.

Járgányszivattyúk minden mélységhez s szállítható magassághoz.

Kézi-szivattyúk mindenféle kivitelben.

Klozetek, fürdőberendezések, csatornázások kőanyag- és vascsövekkel úgy helyben, mint vidéken.

Tervezetekkel és költségvetéssel készséggel szolgál.